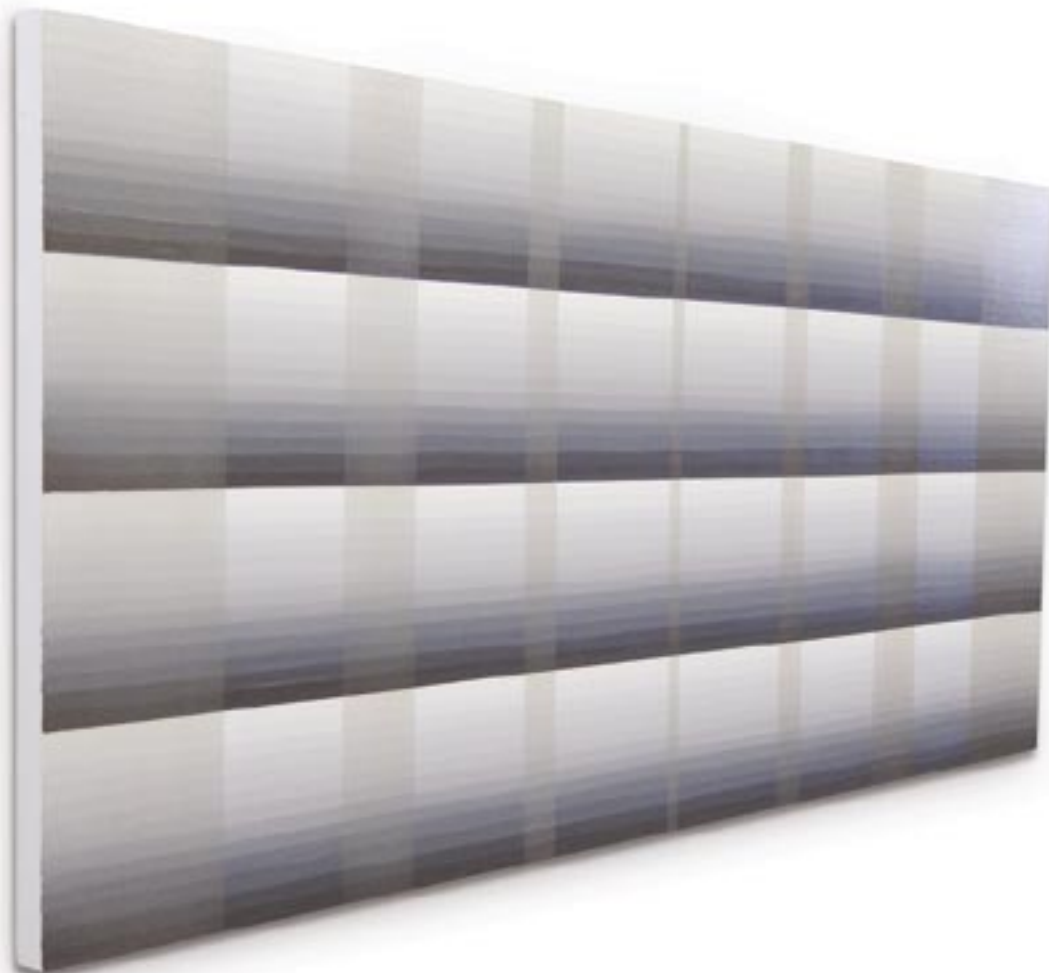

Een schietschijf vormt de basis voor wat haar, tot op de dag van vandaag, bezighoudt bij het schilderen. Verloop en schril contrast zijn als een rode draad. Naast haar arbeid in het atelier geeft Linda Arts les op het Duvelhok in Tilburg en is ze werkzaam bij het Grafisch Atelier Daglicht in Eindhoven. Van breed en groot is zij zich steeds meer gaan concentreren op het detail.

Zonder titel nr. 136
Olieverf en lak
op paneel
80 x 175 cm

De contrasten van *een schietschijf*

Linda Arts schildert tot in de details

Tekst: Thomas Heesters

Haar atelier staat vol houtpanelen, accuboren, bevestigingsmaterialen en verfblikken. Het lijkt eerder een klusbedrijf dan een schildersatelier, tot je aan de wand de ingetogen schilderijen van Linda Arts opmerkt. De ernstige toonzetting van haar werk contrasteert met de montere persoon van de kunstenaar.

Rare schommels

Linda Arts groeide op in het dorpje Beneden-Leeuwen in het Land van Maas en Waal. "Ik kom uit een gezin waarin het niet bepaald vanzelfsprekend was dat ik dit ging doen. De enige in mijn omgeving die me misschien op dit spoor heeft gezet was

een kunstenaar die verderop in de straat woonde."

Iets van de vaardigheid van haar vader, die in de bouw werkte, moet ze hebben meegekregen: ze timmert haar schilderspanelen zelf in elkaar en doet dat op verbluffend strakke wijze. De leek kan niet bepalen welk materiaal ze gebruikt als ondergrond voor haar 'doeken'.

"Als kind was ik wel altijd bezig met mijn handen. Ik maakte gekke hutten of rare schommels die niet kunnen, hakte beelden in de tuin en was heel vaak aan het tekenen. Mijn ouders vonden dat ik vooral moest doen wat ik leuk vond, ze hebben me daarin volledig vrij gelaten. De keuze was aan mij. Op het MBO Mode en Kleding in Arnhem leerde ik veel van wat ik later nodig zou hebben. Etaleren was een →

Tentoonstelling Noordbrabants Museum, Den Bosch

van de vakken, net als grafische vormgeving. In de loop van deze opleiding begon ik ook bewuster vakken te kiezen die gericht waren op de kunstacademie. De stap naar de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg was na Arnhem dan ook een logische.

Op de kunstacademie raakte ik gefascineerd door de vormen van een schietschijf, en dan vooral de manier waarop licht en kleur werken ten opzichte van elkaar. Daar ben ik op doorgegaan, een spoor wat nog steeds eindeloos fascineert. Door de keuzes over wat je afbeeldt steeds verder door te voeren, hou je op een gegeven moment slechts lijnen en vlakken over. Dat lijkt een klein en afgebakend terrein maar het is een wereld waarin elke lijn belangrijk wordt. Details worden zichtbaar. Het feit dat ik grafische technieken ontdekte, heeft mij daarbij verder geholpen. Het vormde een aanvulling op mijn werk. De handelingen die deze techniek vraagt kosten tijd, die vertraging hielp mij elke keer om mijn gedachten te ordenen over wat ik werkelijk wilde maken. Door meer reflectie werden mijn keuzes duidelijker en mijn werk helderder.”

Suppoost

“Ik heb gelukkig altijd redelijk rond kunnen komen van mijn werk. Al op de academie werkte ik als suppoost in De Pont. Dat was een deel van mijn inkomen, maar het is ook een prachtige plek om te werken. Vaak gaf ik rondleidingen. Later ging ik een dag in de week werken in het Grafisch Atelier Daglicht in Eindhoven en grafiekcursussen geven

aan het Duvelhok, wat ik trouwens nog steeds doe. Na mijn studie heb ik een tijd in gastateliers kunnen werken, meegewerkt aan projecten en zelf een aantal kunstprojecten geïnitieerd. Daardoor had ik ook de kans om mijn eigen werk te ontwikkelen en te maken.

Omdat het thema in mijn werk steeds kleiner werd, is het materiaal steeds belangrijker geworden. Aanvankelijk schilderde ik op doek, met linnen dat ik zelf op een frame aanbracht. Maar dan heb je op de hoeken altijd een verdikking op de plek waar je het linnen omvouwt en bevestigd. Het begon me steeds meer te storen dat de ondergrond niet helemaal glad te krijgen was. Ik ben toen overgestapt op hout als ondergrond. Dat bleek veel fijner te werken en nu werk ik eigenlijk op niets anders meer.”

De details in het werk blijken bij goede beschouwing ook relevant te zijn. Arts brengt een onderlaag aan in een bepaalde kleur, bijvoorbeeld lichtgroene lak. Ze brengt daarover een laag transparante zwarte lak aan, behalve vlak langs de randen. Het resultaat is op het eerste gezicht een donkergroen vierkant van een meter bij een meter, maar wie langer kijkt ziet de kleurschakeringen in het donkergroene vlak, maar ook de overgang naar de lichtgroen gebleven rand. Linda Arts: “Het lastige van deze gedetailleerde manier van werken is dat het in één keer goed moet zijn, of anders mislukt. Zo'n doek, ik blijf het toch doek noemen, kan op zichzelf staan, of ik maak het in een serie met werken die volgens hetzelfde principe in andere kleuren gemaakt zijn.”

3D-brilletje

“Wat ik wezenlijk vind bij mijn manier van werken is dat ook de omgeving waarin het te zien is, betekenis geeft aan het werk.” Dat was goed te zien bij haar expositie in het Noordbrabants Museum in 2003. “Een serie werken hing toen in een gang met aan een kant glas, gelegen aan een binnentuin. Door de weerkaatsing in de glanzende lak van de schilderijen kreeg je mooie spiegelingseffecten, waardoor de werken aan betekenis wonden.”

Tegen een strakke witte muur in het atelier hangt een aantal schilderijen die streepje voor streepje zijn opgebouwd van buiten naar binnen, en op een contrastrijke manier overgangen tonen van wit naar zwart, stapje voor stapje. Het geheel is met veel geduld aangebracht op de klassieke manier, met verf en kwast. Bij binnenkomst in het atelier herken je dit contrast niet meteen. Pas bij tweede beschouwing, als je ogen gewend zijn aan haar stijl, werken die contrasten versterkend en krijg je een bijna iriserend effect van die kleurenseries, alsof de ruimte en de diepte pas ontstaat als je een 3D-brilletje opzet.

In de zomer van 2003 is het straatbeeld in Eindhoven verrijkt met kunstposters die hangen in bushokjes en losstaande mupi's. “Het is een initiatief van Grafisch Atelier Daglicht in samenwerking met Eindhovense kunstenaars en de gemeente. Het loopt al enkele jaren en is elke keer weer een succes. De ontwerpen van de kunstenaars worden gemaakt in het Grafisch Atelier zodat er weinig extra kosten aan verbou-

den zijn. De kunstenaars doen gratis mee. Er komen veel reacties op, dit soort reclameplekken wordt immers altijd gebruikt voor informatie of commercie. Als daar dan kunst hangt is de toeschouwer zijn oriëntatie even kwijt.”

Geluk

“Ik had nooit gedacht dat ik na mijn studie in Tilburg zou blijven. Maar het balletje is van hieruit gaan rollen en ik voel me hier thuis. De hele zomer lang die evenementen als je zomaar op goed geluk de stad inloopt, ik vind dat prachtig. Er is bovendien veel samenwerking tussen kunstenaars, er zijn groepjes theatermensen, kunstenaars die allemaal samen dingen doen. Er is veel ruimte voor dingen 'van onderop', dus niet door de overheid gestuurd. Studenten doen hier dingen, amateurs zijn heel actief, er gebeurt gewoon veel.”

Een vaste galerie heeft Linda Arts niet. “Die heb ik tot nu toe eigenlijk nooit nodig gehad. Het ging altijd wel vanzelf. Ik kon mijn werk maken en vond plekken om dat te laten zien en ook regelmatig te verkopen. Gelukkig heb ik ook mijn werk bij het Duvelhok en in Eindhoven, waardoor ik ook veel contact met andere kunstenaars heb. Dat houdt me alert en kritisch naar de dingen die ik maak. Je moet ook gewoon een dosis geluk hebben om je werk aan de man te brengen of om een opdracht te krijgen. Ze moeten op het juiste moment aan je denken.” ■

*In het najaar is het werk van Linda Arts te zien bij Galerie Dick de Bruijn in Amsterdam.
www.lindaarts.nl*